

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 3Csp/216/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2119208169
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Vaľuš
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2021:2119208169.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou JUDr. Milanom Vaľušom v spore žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, právne zastúpeného: JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, IČO: 379 27 795, so sídlom Mýtna č. 48, 811 07 Bratislava, proti žalovanému: H. S. K., K.. XX.XX.XXXX, I. O. K. Z. Č.. XXX, XXX XX K. Z., právne zastúpeného: JAKUBIS & PARTNERS s.r.o., Zámocká 36, 811 01 Bratislava, IČO: 50 990 365, o zaplatenie 9.482,63,- Eur istiny s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovanému sa **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, ktoré trovy je **p o v i n n ý** zaplatiť žalobca a o ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Právny predchodca žalobcu Všeobecná úverová banka, a. s., sa podanou žalobou na Okresnom súde Trnava, doručenu súdu dňa 26.09.2019, domáhal voči žalovanému zaplatenia istiny vo výške 9.482,63 Eur s príslušenstvom a náhrady trov konania.

2. V žalobe uviedol, že žalobca, Všeobecná úverová banka a.s., je bankou v zmysle ustanovenia § 2 ods. 1 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola dňa XX.XX.XXXX uzatvorená Zmluva o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB a.s., (ďalej len „zmluva“), na základe ktorej sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanému kreditnú kartu, ku ktorej viedol účet č. XXXXXXXXXXXX. Žalovanému bol poskytnutý úver s dohodnutým úrokom vo výške 22,80%. Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mal žalovaný schválený úverový rámec vo výške 4.200 eur a bol povinný žalobcovi platiť štandardnú mesačnú splátku vo výške 140,00 eur. V zmysle ustanovenia § 39 ods. 1 zákona o bankách, banka a pobočka zahraničnej banky sú povinné viesť obchodnú knihu, ktorou sa na účely tohto zákona rozumie obchodná kniha podľa osobitného predpisu. Banka je povinná v zmysle zákona o bankách a opatrenia Národnej banky Slovenska zo dňa 16.01.2004 o primeranosti vlastných zdrojov financovania bánk viesť a evidovať vybrané pozície a obchody v bankovej knihe. V zmysle zmluvne dohodnutých podmienok správca po skončení príslušného mesiaca vystaví a odošle klientovi informáciu z informačného systému banky o obratoch, ktorá obsahuje okrem iných údajov aj rozpis transakcií, rozpis všetkých poplatkov a úrokov spojených so správou a používaním kreditnej karty a čerpaním a splácaním poskytnutého úverového rámca, výšku povinnej splátky, účet, v prospech ktorého má byť povinná splátka uhradená a dátum splatnosti tejto splátky. Táto listina je vyhotovená z bankového informačného systému v súlade s Metodickým usmernením č. 7/2004 Úseku bankového dohľadu Národnej banky Slovenska. Klient automaticky potvrdzuje informáciu o obratoch, ak do 15 dní odo dňa vystavenia nedoručí správcovi písomnú reklamáciu. Reklamovanie transakcie a nedoručenie výpisu z bankovej knihy nezabavuje klienta povinnosti uhradiť povinnú splátku do dňa splatnosti tejto

splátky uvedenej v informácii o obratoch. Dlhý zostatok je celkový debetný zostatok na kartovom účte po zaúčtovaní transakcií, úrokov a poplatkov spojených so správou a používaním karty, vrátane kompenzácie poisťného plateného bankou v súvislosti s poistením. Posledná kalendárny deň v mesiaci je kartový účet zaťažovaný úrokmi vypočítanými štandardnou úrokovou sadzbou a úrokmi vypočítanými sankčnou úrokovou sadzbou, prípadne je v jeho prospech pripísaný úrok v dôsledku kreditného zostatku na kartovom účte. Žalovaný si nesplnil svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy, a to ani napriek viacerým výzvam zo strany žalobcu. Pred odstúpením pohľadávky žalobcu na vymáhanie žalobca vystavil ku dňu XX.XX.XXXX nový výpis z bankovej knihy s konečným stavom ku dňu XX.XX.XXXX obsahujúci súhrn debetných položiek, a to istiny, poplatkov, sankčného úroku, štandardného úroku s prihliadnutím na vykonané úhrady žalovaného s konečným zostatkom na úhradu vo výške 9.482,63 eur. Konečný dlh žalovaného z doposiaľ neuhradeného dlžného zostatku predstavuje sumu vo výške 9.482,63 eur. Žalovaný si nesplnil povinnosť uhradiť svoj peňažný záväzok v lehote splatnosti určenej vo výpise z bankovej knihy s konečným stavom ku dňu XX.XX.XXXX, t. j. v lehote splatnosti do dňa XX.XX.XXXX. Žalobcovi tak vznikol nárok na úhradu úrokov z omeškania v zákonnej výške podľa § 517 Občianskeho zákonníka v platnom znení vo výške určenej Nariadením Vlády SR č. 87/1995 Z. z. odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti, t. j. od XX.XX.XXXX do zaplatenia.

3. K žalobe žalobca priložil Zmluvu o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s. zo dňa XX.XX.XXXX a výpis z kreditnej platobnej karty VÚB, a.s..

4. Nakoľko žalovaný pri prvom úkone vzniesol námietku miestnej príslušnosti, Okresný súd Trnava dňa 26.11.2019, postúpil tunajšiemu súdu vec na ďalšie konania ako súdu miestne príslušnému v zmysle § 13 a § 14 CSP. Žalovaným je fyzická osoba - spotrebiteľ, ktorý je v mieste bydliska K. Z. XXX, R. B. K. I., prihlásený k trvalému pobytu od XX.XX.XXXX podľa lustrácie v registri obyvateľov. Z tohto dôvodu Okresný súd Trnava nie je miestne príslušný.

5. Právny zástupca žalovaného v podaní doručenom tunajšiemu súdu dňa 03.01.2020 uviedol, že Zmluvu uzavrel žalovaný s bankou poskytujúcou úvery na základe bankovej licencie, čo je skutočnosť všeobecne známa. Tieto nároky mal žalobca získať postúpením. Preto je potrebné sa v prvom rade zaoberať otázkou, či zistený skutkový stav opodstatňuje záver, že postúpenie je (aspoň voči žalovanému) platné a účinné. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách (účinného v čase postúpenia pohľadávky) „Ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta“. Vzhľadom na uvedenú zákonnú výlukovú ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z., dovoľuje banke postúpiť jej pohľadávky voči klientovi za splnenia určitých podmienok. V zmysle citovaného ustanovenia tak predpokladom postupiteľnosti pohľadávky banky na inú osobu je, aby (ad 1) bol ohľadom tejto pohľadávky klient v omeškaní aspoň 90 dní a (ad 2) aby ho banka na jej splnenie písomne vyzvala. Ak tieto predpoklady nie sú splnené, pohľadávka banky nie je postupiteľná, pretože tomu bráni už citované ustanovenie § 525 ods. 1 Obč. zák. Ak určitá pohľadávka nie je postupiteľná (teda jej postúpenie je objektívne neprípustné, zakázané), potom jej „postúpenie“ je svojím obsahom a účelom v priamom rozpore so zákonom a ako také je neplatné v zmysle § 39 Obč. zák., a to nielen medzi stranami zmluvy o postúpení, ale aj navonok, voči dlžníkovi. Z už uvedeného potom vyplýva, že ak je pre platnosť postúpenia v týchto prípadoch potrebné splniť určité podmienky, ako napr. tie uvedené v § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z., je postupca v súdnom konaní, v ktorom takto postúpenú pohľadávku uplatňuje, povinný v zmysle § 120 ods.1 O.s.p tvrdiť a dokázať predpoklady svojej aktívnej legitímácie. Teda okrem iného aj splnenie podmienok platného postúpenia. Postupca, ktorému bola pohľadávka postúpená bankou, je tak v zmysle uvedeného povinný tvrdiť a dokázať, že pred postúpením pohľadávky banka klienta písomne vyzvala na splnenie jeho záväzku a klient napriek tomu zostal v omeškaní so splatením svojho záväzku aspoň 90 dní. Nepreukázanie týchto skutočností má za následok nedokázanie aktívnej legitímácie postupníka. Žalobca tak nedokázal, že pohľadávka bola spôsobilá na postúpenie v zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. V dôsledku toho nemožno považovať za dokázané, že toto postúpenie je platné a že žalobca je oprávnený pohľadávku voči žalovanému uplatňovať pred súdom. Na základe uvedeného žalovaný prostredníctvom právneho zástupcu navrhuje, aby súd návrh v celom rozsahu zamietol a zaviazal žalobcu nahradiť žalovanému trovy konania.

6. V ďalšom podaní zo dňa 23.03.2020 zástupca žalovaného uviedol, že žalobca podanou žalobou zo dňa 26.09.2019 si uplatňoval nárok vyplývajúci zo Zmluvy o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s. zo dňa XX.XX.XXXX na základe ktorej sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanému kreditnú kartu VÚB, a.s., ku ktorej viedol účet č. XXXXXXXXXXXX. Žalovanému bol poskytnutý úver vo výške

4.200,- € s dohodnutým úrokom 22,80 %. Žalovaný sa zaviazal splácať štandardnú mesačnú splátku vo výške 140,- €. Žalovaný svoj peňažný záväzok v lehote splatnosti nesplnil. Vychádzajúc zo samotného textu označeného ako „Výpis z Bankomatky Quatro“, ktorý predložil žalobca, možno konštatovať, že žalovaný sa po prvýkrát dostal do omeškania so splátkou splatnou v mesiaci X/XXXX, keď neuhradil výšku dohodnutej splátky vo výške 140,- Eur ale len vo výške 100,- Eur. Následne jeho úhrady boli uskutočňované v rôznych výškach až do mesiaca X/XXXX. Od mesiaca X/XXXX bol žalovaný v omeškaní s úhradou splátok. O tejto skutočnosti svedčí jednak fakt, že žalobca si účtoval od žalovaného dňa XX.XX.XXXX „Náklady na vymáhanie do vyhl. okamžitej splatnosti“ ako aj „Sankčné úroky“ účtované právnym predchodcom žalobcu dňa XX.XX.XXXX. Z predmetného výpisu možno rovnako usúdiť, že žalovaný neuhradil doposiaľ žiadnu splátku. Podľa § 101 OZ „Pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.“ V zmysle § 103 OZ „Ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§565) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20190130%23paragraf-565>>, začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.“ tejto súvislosti poukazujeme na Rozsudok KS Trenčín sp.zn. 5Co/256/2018 zo dňa 20.02.2019, ktorý v prípade právneho posúdenia začatia plynutia premlčacej doby podľa § 103 OZ uzavrel: „V zmysle § 103 veta druhá OZ ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh, začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Premlčacia doba práva na zaplatenie takéhoto zosplateného dlhu sa teda začína skôr, ako dôjde k zosplateniu dlhu, začína plynúť dodatočne už odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, pre ktorú bol dlh zosplatený...“ Rovnako poukazujeme na Rozsudok KS Banská Bystrica sp.zn. 16Co/95/2018 zo dňa 13.09.2018, ktorý sa rovnako stotožnil s okamihom začatia plynutia premlčania práva veriteľa: „Možno považovať za pozitívne, že zákonodarca opustil počet splátok, s ktorými má byť spotrebiteľ v omeškaní a podmienku koncipoval vzhľadom na konkrétnu lehotu a plynutie času od omeškania so splátkou. Ak zákon vymedzuje podmienku omeškania splátky spotrebiteľa, myslí tým omeškanie v poradí prvej splátky za predpokladu, že táto nebude spotrebiteľom uhradená.“ V zmysle § 54 ods. 2 OZ „V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.“ Žalovaný v tejto súvislosti poukazuje aj na Obchodné podmienky pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. a konkrétne na čl. 5 bod 35: „Banka je povinná informovať Klienta do najbližšej úhrady Povinnnej splátky v lehote jej splatnosti písomne alebo formou SMS, a to najneskôr do 15 dní odo dňa splatnosti Povinnnej splátky. Ak Klient napriek výzve nezaplatí Povinnnú splátku v stanovenej lehote, Banka má právo dočasne alebo natrvalo obmedziť realizáciu Transakcií Držiteľa karty na všetkých Kartových účtoch vedených na meno Klienta a využiť jeden alebo viacero z nasledovných prostriedkov: (a) Vyhlásiť Dlžný zostatok za okamžite splatný, Banka je oprávnená v prípade riadneho a včasného nesplácania splátok žiadať od Klienta zaplatenie celej pohľadávky Banky, ak je Klient v omeškaní s úhradou jednej Povinnnej splátky alebo čiastočného plnenia jednej Povinnnej splátky počas obdobia dlhšie ako 3 mesiace, a to za podmienok ustanovených v § 53 ods. 9 a §565 Občianskeho zákonníka,.....“ Vzhľadom na uvedené podmienky má žalovaný zato, že veriteľ mohol vyvolať splatnosť dlhu po tom čo sa žalovaný dostal po prvýkrát do omeškania so zaplatením splátky voči právnemu predchodcovi žalobcu. Žalovaný má zato, že od tohto okamihu objektívne začala plynúť doba premlčania a teda právo, ktoré žalobca uplatňuje je premlčané. Na základe vyššie uvedeného sme ale toho názoru, že premlčacia doba v tomto prípade začala plynúť už odo dňa nasledujúceho po zročnosti splátky, splatnej v mesiaci X/XXXX. Vzhľadom k dátumu podania žaloby, tj. po uplynutí 3 ročnej premlčacej doby žalovaný prostredníctvom právneho zástupcu vznáša námietku premlčania celého práva. Na základe uvedeného žalovaný prostredníctvom právneho zástupcu navrhuje, aby súd návrh v celom rozsahu zamietol a zaviazal žalobcu nahradiť žalovanému trovy konania.

7. Právny zástupca žalobcu v podaní doručenom tunajšiemu súdu dňa 30.03.2020 uviedol, že proti žalovanému berú žalobu späť v celom rozsahu. Proti žalovanému si náhradu trov právneho zastúpenia neuplatňujú a žiadajú, aby súd konanie zastavil. Zároveň právny zástupca žalobcu požiadal súd, aby v uznesení o zastavení konania priznal žalobcovi vrátenie časti kráteného zaplateného súdneho poplatku za podanie žaloby.

8. Právny zástupca žalovaného v podaní zo dňa 22.06.2020 uviedol, že žalovaný nesúhlasí so zastavením konania, pretože je v jeho záujme, aby došlo k vydaniu právoplatného rozhodnutia, ktoré môže definitívne zodpovedať otázku dôvodnosti a oprávnenosti uplatňovaného nároku žalobcom. Žalovaný teda chce pokračovať v konaní, aby došlo k vydaniu rozhodnutia vo veci samej, ktoré by bolo spôsobilé nastoliť stav právnej istoty. Žalovaný poukazuje, že na uskutočnenom pojednávaní nebolo vykonané ani základné dokazovanie, čo možno považovať za vážny dôvod nesúhlasu so späťvzatím

návrhu na začatie konania. Žalovaný zdôrazňuje, že žalobca v tomto konaní vystupuje ako strana sporu aj napriek skutočnosti, že nedisponuje aktívnou legitímáciou v konaní a zároveň si uplatňuje už premlčaný nárok. Tieto skutočnosti sú rovnako tak vážnym dôvodom nesúhlasu žalovaného so zastavením konania. V závere žalovaný nemôže opomenúť tiež tú skutočnosť, že vo veci sa už konalo dňa 29.01.2020 pojednávanie, ktoré bolo otvorené. Žalovaný trvá na tom, aby sa vo veci aj naďalej konalo a meritórne rozhodlo.

9. Zástupca žalobcu v podaní zo dňa 07.12.2020 uviedol, že s tvrdením žalovaného v plnej miere súhlasia. Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení uvádza, že nesúhlasí so späťvzatím žaloby z dôvodu nastolenia právnej istoty, pričom odkazuje na ustanovenie § 146 ods. 1 CSP. Žalovaný však neuviedol žiaden vážny dôvod tak, ako ho vyžaduje predmetné ustanovenie zákona, a pre ktorý by Okresný súd nemal konanie zastaviť, a to aj s poukazom na jednotlivé skutkové okolnosti prípadu, povahu uplatňovaného nároku. Žalobca má za to, že zastavenie konania nebude mať žiaden dopad na postavenie žalovaného a nepredstavuje žiadnu mieru ohrozenia jeho práv a právom chránených záujmov. Vyjadrenie žalovaného považuje žalobca za účelové s cieľom umelo navyšovať trovy právneho zastúpenia. V zmysle vyššie uvedeného preto žalobca navrhol, aby v súlade so zásadou hospodárnosti konania súd konanie zastavil.

10. Okresný súd uznesením, č. k. 3Csp/216/2019 - 89 zo dňa 29.01.2021, zamietol návrh žalobcu na zastavenie konania. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 23.03.2021.

11. Na pojednávaní konanom na Okresnom súde Vranov nad Topľou dňa 24.05.2021, právny zástupca žalovaného uviedol, že trvá na všetkých písomných a ústnych prednesoch, ktoré urobili v tejto veci a namietajú premlčanie nároku žalobcu a žiadajú žalobu zamietnuť v celom rozsahu a priznať trovy konania. Takisto by chcel poukázať na tú skutočnosť, že zmluva, ktorú mal uzavrieť žalovaný, neobsahuje náležitosti v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch, podľa § 9 ods. 2, preto je úver v danej veci potrebný považovať za bezúčelný a bez poplatkov.

12. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom listinných dôkazov, ktoré ku žalobe a k vyjadreniam predložil žalobca.

13. Z vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový stav:

14. Všeobecná úverová banka, a.s., Mlynské nivy 1, Bratislava 829 90, IČO: 31 320 155 uzatvorila dňa XX.XX.XXXX so žalovaným Žiadosť o aktiváciu Bankomatky Quatro, na základe ktorej sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanému kreditnú kartu, ku ktorej viedol účet č. XXXXXXXXXXXX. Žalovanému bol poskytnutý úver s dohodnutým úrokom vo výške 22,80%. Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mal žalovaný schválený úverový rámec vo výške 4.200 eur a bol povinný žalobcovi platiť štandardnú mesačnú splátku vo výške 140,00 eur.

15. Podľa § 497 Obchodného zákonníka; zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

16. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 z. z. o bankách; ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu 87ac) ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. 87ad) Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

17. Podľa § 17 ods. 1 ZoSÚ; práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a) <<<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20200101>>>, banku, zahraničnú

banku alebo pobočku zahraničnej banky, a b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

18. Zmluva je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu a je potrebné na ne aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka, nakoľko ide o zmluvy, ktoré uzatváral právny predchodca žalobcu ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ, pričom obsah zmlúv bol daný žalobcom bez možnosti žalovaného privodiť akúkoľvek zmenu.

19. Podľa § 52 ods. 1 až ods. 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

20. V zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

21. Podľa § 53 ods. 2, ods. 3, ods. 5 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

22. Z ust. § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka vyplýva, že za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

23. V zmysle § 54 ods. 1, ods. 2, Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

24. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom v čase uzavretia zmlúv každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách

25. Podľa § 100 ods. 1 prvá veta OZ; právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110).

26. Podľa § 101 OZ; pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

27. Podľa § 103 OZ; ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

28. Súd mal preukázanú aktívnu legitímáciu žalobcu v spore. Medzi postupcom 1/Consumer Finance Holding, a. s., postupcom 2/ Všeobecná úverová banka, a. s. a postupníkom Intrum Slovakia s.r.o., bola uzatvorená Rámcová zmluva o postúpení pohľadávok, ktorá je založená v registri súdu pod sp zn. XOpP/X/XXXX. V uvedenej zmluve sa zmluvné strany dohodli, že jednotlivé pohľadávky sa budú postupovať s účinnosťou ku dňu doručenia žiadosti o postúpenie pohľadávok postupníkovi spolu s príslušnými dokladmi. Žiadosťou o postúpenie pohľadávky zo dňa XX.XX.XXXX došlo k postúpeniu pohľadávky z postupcu 2/ Všeobecnej úverovej banky, a. s. voči žalovanému, ktorá je predmetom tohto konania na postupníka Intrum Slovakia s.r.o. Uvedenú skutočnosť preukazuje Príloha č. 3 k Rámcovej zmluve o postúpení pohľadávok. Konanie vo veci sa začalo dňa 26.09.2019, preto z uvedeného

vyplýva, že pohľadávka voči žalovanému bola s plnými účinkami postúpená na žalobcu až po začatí konania. Postúpenie pohľadávky postupca Všeobecná úverová banka, a. s. oznámil žalovaným listom zo dňa XX.XX.XXXX, ktorý bol odoslaný na adresu jeho trvalého pobytu, pričom doručenie tohto listu žalovaným nebolo medzi stranami sporu sporné. Týmto mal súd preukázané splnenie podmienky podľa § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Súd ďalej poukazuje na to, že pôvodne pohľadávka voči žalovaným uplatnená v tomto konaní patrila spoločnosti Consumer Finance Holding, a. s., ktorej právnym nástupcom sa stala Všeobecná úverová banka, a. s. (skrátенý názov VÚB, a. s.) z titulu zlúčenia uvedenej spoločnosti s VÚB, a.s. - uvedené vo výpise z R. R. O. H., R.: W., B. Č. XXX/B, a to s účinnosťou od XX.XX.XXXX. Spoločnosť VÚB, a. s., postupovala spoločnosti Intrum Slovakia, a. s. pohľadávku voči žalovanému, ktorú nadobudla titulom vyššie uvedeného zlúčenia. Keďže sa jednalo o pohľadávku pôvodne nebankového subjektu (Consumer Finance Holding, a. s.) súd je toho názoru, že v danom prípade banka nemohla postupovať podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 z. z. o bankách, pretože nepostupovala pohľadávku, ktorá vznikla priamo medzi ňou a žalovaným. Keďže sa postúpila splatná pohľadávka na spoločnosť Intrum Slovakia, a. s., ktorá je subjektom oprávneným na poskytovanie spotrebiteľských úverov, súd tak ma preukázané aj splnenie podmienky v zmysle § 17 ods. 1 písm. a), b) ZoSÚ.

29. Medzi stranami je nesporné, že Zmluva o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty zo dňa XX.XX.XXXX je zmluvou spotrebiteľskou. Právny predchodca žalobcu pri uzatváraní zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej a podnikateľskej činnosti. Žalovaný je spotrebiteľ - fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52a nasl. Občianskeho zákonníka). Právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému spotrebiteľský úver so schválenou výškou úverového rámca vo výške 4.200 Eur. Z prehľadu úhrad a splátok vyplýva, že žalovaný sa dostal do omeškania so zaplatením splátky za mesiac X. XXXX, kedy splátka vo výške 140,00 Eur mala byť zaplatená dňa XX.XX.XXXX. V zmysle § 103 OZ tak odo dňa nasledujúceho po dni zročnosti splátky XX/XXXX, t. j. dňa XX.XX.XXXX, začala plynúť trojročná premlčacia doba (§ 101 OZ), ktorej koniec pripadol na deň XX.XX.XXXX. Nakoľko bola žaloba podaná na súd až dňa 26.09.2019, teda po uplynutí 3-ročnej premlčacej doby, je nárok žalobcu v celom rozsahu premlčaný, a preto potom súd musel žalobu zamietnuť.

30. Na podporu správnosti svojho záveru o premlčaní nároku (§ 103 OZ) súd poukazuje na závery vyplývajúce z rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 41Co/42/2019-176 zo dňa 26.06.2019, rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 15CoCsp/35/2020-132 zo dňa 07.10.2020, rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 17CoCsp/35/2020 - 137 zo dňa 09.12.2020, v ktorých vyplýva, že „z ustanovenia § 103 druhá veta OZ je zrejmé, že zákon viaže začiatok premlčania na dátum zročnosti tej nesplatennej splátky, pre nespĺnenie ktorej sa stal zročným celý dlh. V prípade, že sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu má dodávateľ povinnosť v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka čakať s uplatnením práva na predčasné zosplatenie úveru v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka ešte tri mesiace od omeškania so zaplatením splátky, čo však nič nemení na skutočnosti, že premlčacia doba sa aj v takomto prípade počíta odo dňa zročnosti omeškanej splátky. Je pravdou, že takouto právnou úpravou zákonodarca de facto skrátil premlčaciu dobu o 3 mesiace, keďže prvé 3 mesiace omeškania dlžníka s danou splátkou dodávateľ nemôže zosplatiť celý dlh, pretože by tým porušil ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, avšak premlčacia doba nie je fixný inštitút a je právom zákonodarcu ustanoviť pre jednotlivé prípady premlčaciu dobu odlišne, ale len za predpokladu, že takto stanovená premlčacia doba je dostatočná na uplatnenie práv teda, že takýmto stanovením premlčacej doby nedôjde k znemožneniu, respektíve k podstatnému sťaženiu možnosti veriteľa uplatňovať svoje práva. Veriteľ mal dostatok času uplatniť svoj nárok na plnenie celého predčasne splateného dlhu na súde.

31. Na podporu svojich záverov súd ďalej poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn 4Co/410/2016 zo dňa 21.09.2017, v ktorom odvolací súd skonštatoval, že „V zmysle § 103 Občianskeho zákonníka začína plynúť premlčacia doba pri využití práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka už splatnosťou nezaplatennej splátky a nie samotným vyhlásením mimoriadnej splatnosti, resp. doručením žalovanému (§ 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka). Trojročná premlčacia doba v dôsledku zosplatenia preto neuplynula splatnosťou poslednej splátky, pre ktorú žalobca vyhlasoval mimoriadnu splatnosť, ale splatnosťou najstaršej omeškanej splátky, pre ktorú využíva veriteľ právo na zosplatenie. Pri využití práva na zosplatenie podľa § 565 Občianskeho zákonníka nemôže veriteľ ihneď pristúpiť po omeškaní splátky k zosplateniu, ale toto právo mu patrí až po tom, čo uplynie lehota troch mesiacov od nezaplatenia splátky. Túto lehotu poskytuje zákon spotrebiteľovi, aby si zaobstaral peňažné prostriedky na zaplatenie dlhovanej sumy a až po jej uplynutí nastáva strata výhody splátok. To však nemá vplyv na počiatok plynutia premlčacej doby podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ktorá začína plynúť zročnosťou nesplnenej splátky.

32. Súd zároveň konštatuje, že nebolo možné žalobcovi priznať ani nárok na zaplatenie úrokov z omeškania, ktoré v dôsledku nesplatenia istiny dlhu narastali a plynuli v čase, nakoľko počiatok plynutia premlčacej doby úrokov z omeškania je totožný s počiatkom plynutia premlčacej doby samotného peňažného dlhu, teda úroky z omeškania ako príslušenstvo pohľadávky zdieľajú právny osud samotnej (premlčanej) pohľadávky. V dôsledku omeškania dlžníka nevzniká medzi účastníkmi záväzkovo-právneho vzťahu nový vzťah (nové právo), ale dochádza len k zmene pôvodného vzťahu a to tak, že popri hlavnom záväzku (na zaplatenie istiny) je dlžník povinný zaplatiť veriteľovi aj vedľajší záväzok (úroky z omeškania). Nie je preto možné prijať záver, že za každý deň omeškania vzniká veriteľovi nové a nové právo na zaplatenie úrokov z omeškania a to až do splatenia istiny, pričom každé jednotlivé právo na úroky z omeškania by sa malo premlčovať osobitne v samostatnej 3-ročnej premlčacej dobe, nakoľko by sa tým poprela samotná podstata úrokov z omeškania ako príslušenstva hlavnej pohľadávky a tiež by sa tým popieral inštitút premlčania ako taký. Pre vznik povinnosti dlžníka platiť úroky z omeškania sú rozhodujúce okolnosti, ktoré nastali v dobe, keď došlo k omeškaniu so splnením dlhu. Najvyšší súd SR v rozsudku sp. zn. 1Cdo/157/2009 z 29.06.2010 dospel k rovnakému záveru, keď uviedol, že povinnosť platiť úroky z omeškania nevzniká samostatne (nanovo) za každý deň trvania omeškania, ale jednorázovo v deň, v ktorom sa dlžník ocitol v omeškaní so splnením záväzku a týmto dňom začína u tohto práva plynúť premlčacia doba a jej uplynutím sa právo premlčí ako celok. K rovnakým záverom dospel Najvyšší súd SR aj v rozsudkoch sp. zn. 5Sžf/40/2015, 5Sžf/52/2014 a 5Sžf/66/2014 a 4Co/222/2005 (z 27.03.2008). Taktiež k rovnakým záverom dospel napr. aj Krajský súd v Košiciach v uznesení sp. zn. 17CoE/1/2017 z 07.06.2017, keď uviedol, že najneskôr sa všetky úroky z omeškania premlčia spolu s pohľadávkou a iný výklad by mal za následok, že napriek premlčaniu práva na splnenie hlavného záväzku by bol dlžník prostredníctvom vedľajšieho záväzku na zaplatenie úrokov z omeškania po dobu časovo neobmedzenú donucovaný na plnenie hlavného záväzku, čím by sa negovali právne dôsledky vyplývajúce z inštitútu premlčania a súčasne by sa nerešpektoval jeden zo základných princípov súkromného práva „bdelým patrí právo“. K podobným záverom dospel aj Krajský súd v Prešove v uznesení 23CoE/72/2012 z 21.03.2014, keď uviedol, že prijatie argumentácie, že nárok na úroky z omeškania prináleží veriteľovi 3 roky spätne pred podaním žaloby a to napriek premlčaniu istiny pohľadávky, by znamenalo, že vždy bude existovať „trojročný blok úrokov z omeškania“, ktorý by existoval izolovane a v podstate by bolo na vôli oprávneného, kedy by sa domáhal ich zaplatenia, pričom takáto „nadčasová“ povaha nie je právne udržateľná, nakoľko by znamenala nepostihnuteľnosť istej časti úrokov z omeškania inštitútom premlčania.

33. Pre premlčanie nároku nebolo potrebné a ani hospodárne vykonávať súdnu kontrolu ohľadom dodržania zákonných náležitostí spotrebiteľskej úverovej zmluvy.

34. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

35. V zmysle § 255 ods. 1 a ods. 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

36. V zmysle § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

37. V konaní bol úspešný žalovaný, pričom jeho úspech predstavuje 100% nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi.

38. Vzhľadom na vyššie uvedené súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd Banská Bystrica a to písomne dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh), (363 CSP).

Odvolaie možno odôvodniť len tým, že neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. CSP).

Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolaie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.